

Rodina je roztrúsená aj v zahraničí

Kto hľadá, nájde. Aj Veronika s Jozefom sa rozhodli pátrať po svojich koreňoch. Vyzbrojili sa trpezlivosťou a pustili sa do toho. Podarilo sa im vypátrať až desať generácií.

„Rozhodli sme sa tak preto, aby naši potomkovia vedeli, odkiaľ pochádzajú a poznali svoje korene. Je totiž možné, že keď by sa o to začali v budúcnosti zaujímať, už by nemusel byť nik, kto by im povedal viac ako to, čo sa dozvedia z údajov v matrike,“ odpovedá mladá Bratislavčanka na otázku, prečo zavola v histórii.

Kroniky, matriky, archívy

Začala u žijúcich rodinných príslušníkov. Vypýtala si rodné i sobášne listy, fotografie a každý dal aj ďalšie dokumenty, ktoré na povale či v zabudnutých škatuliach v skrini našiel. Všetko si podrobne naštuďovala a ďalej pokračovala v archívoch. Nahliadla do kroniky obcí, listovala v matrikách i vo vojenských archívoch. Všetko, čo zistila, si zapísala. „Treba rátať s tým, že nie všade sú matriky písané krásne a úhľadne. To je skôr výnimočné. Výhodou je, ak človek ovláda maďarčinu, nemčinu alebo latinčinu. Závisí to od oblasti, v ktorej vaši predkovia žili. Pracovali sme aj s internetom. Ale určite sa netreba spoliehať len na to. Treba zájsť aj do knižnice a nazrieť do genealogických a historických publikácií,“ vraví Veronika.

„Stretnutie zodpovedalo tomu, ako keď sa prvýkrát stretnú dvaja neznámi ľudia. Bez emócií.“

Koľko generácií vypátrala?

„Pri každej vetve je to rôzne, keďže sme skúmali líniu otca aj matky. Pri jednej z nich sa nám podarilo zájsť až do hĺbky zhruba desiatich generácií,“ odpovedá. A ako vyzeralo prvé stretnutie s rovnakou krvou? „Kontaktovali sme sa so sesternicou z tretieho kolena, s bratrancami a sesternicami našich rodičov a podobne. Stretnutie zodpovedalo tomu, ako keď sa prvýkrát stretnú dvaja neznámi ľudia. Bez emócií, ktoré ani nik nemohol čakať. S týmito ľuďmi sme skôr v zdvorilostnom kontakte, keďže rodina je roztrúsená po celom Slovensku. U mňa dokonca najmä v zahraničí,“ vraví Veronika.

Rodinné spory to celé komplikujú

Dopátrať sa svojich predkov netrvá ani týždeň, ani dva. Keď sa však medzi rodinami vyskytli konflikty, len veľmi ťažko sa robí genealogický výskum. „Na matrike vám nikto informácie nedá, keďže nie ste priamy príbuzný. Konflikty dokážu vytrvať aj niekoľko generácií,

hoci si už ani nikto nepamätá, prečo vznikli. Takže nedá sa očakávať stretnutie ako z Pošty pre teba. Niekedy sú rodinné vzťahy komplikované a nie vždy sa s vami príbuzní chcú stretnúť,“ dokončuje.

Stratená sesternica

Dnes je možnosť, ako vyhľadať svojich blízkych a vzdialených príbuzných, viac. Napríklad cez sociálne siete. To sa podarilo aj Jarmile zo Serede. Vypátrala sesternicu, s ktorou sa po rokoch stretne už v septembri.

Otec pani Jarmily pochádzal z jedenástich súrodencov. „Vzťahy boli dobré. Sporadicky sme sa navštevovali. Neboli sme však v kontakte s tými, ktorí ako mladí odišli do Česka a založili si tam rodiny,“ uvádza.

Skúsila šťastie

Jej otec zomrel veľmi mladý, ale mamina často rodinu žijúcu v Česku spomínala. A tak v jeden deň sadla za počítač a skúšala šťastie. „Vypisovala som kombinácie mien a miest, v ktorých by asi mohli žiť. Na sociálnej sieti som objavila meno, pri ktorom som cítila, že by mohlo ísť o našu rodinu. Dotyčnú som kontaktovala s tým, kto som, ale zároveň som sa dopredu ospravedlnila, ak som si ju zmýlila,“ pokračuje v rozprávaní pani Jarmila.

Prvé stretnutie sa blíži

Odpoveď prišla okamžite a priniesla do rodiny veľkú radosť. „Potvrdila mi, že je moja sesternica Ilonka. Napísala o svojich rodičoch a o tom, ako a kde žije. Sme v pravidelnom kontakte a prvý raz sa uvidíme až v septembri, kedy nás príde navštíviť. Chcem ju zobrať na miesta, kde sa narodili a žili naši otcovia,“ teší sa.

Možno bude ďalšie pátranie

Slovenka zo Serede má však ešte jeden veľký sen. Na jeho uskutočnenie jej zatiaľ chýba odvaha. „Maminku ako polročnú adoptovali. Vždy, keď som sa jej opýtala na biologickú mamu, povedala, že ju nechce spoznať. Mňa by však zaujímalo, kde má mamina korene a prečo ju jej matka opustila.“

„Na sociálnej sieti som objavila meno, pri ktorom som cítila, že by mohlo ísť o našu rodinu.“

Aký názor má na túto tému psychológ, sme sa opýtali PhDr. Maroša Majka, PhD.:

Človek si neznáme osoby idealizuje

„Pátranie po rôznych príbuzných býva spravidla veľmi zaujímavé a môže upevniť rodinné vzťahy. Človek si neznáme osoby idealizuje. Predstavuje si ich spravidla ako ľudí s podobnými názormi a myslením. Býva často presvedčený, že aj oni sa chcú stretnúť a obnoviť rodinné väzby. To však môže spustiť vlnu sklamaní a nedorozumení. Naš záujem o kontakt s bližšími či vzdialenými príbuznými môže byť nepríjemný a skončiť odmietnutím alebo dokonca konfliktom. Preto by si mal človek zväziť, či chce o príbuzných iba získavať informácie, alebo sa chce s nimi skutočne stretnúť a prípadne aj nadviazať bližšie vzťahy. Musí si tiež uvedomiť, že každý má právo na svoj vlastný názor a súkromie. Preto by mal byť pripravený aj na prípadné sklamanie a rôzne prekážky. Nová rodina prináša nové názory, pohľady a situácie. Preto je potrebné sa vopred pripraviť na kompromisy a predovšetkým sa spýtať na názor tých druhých a ten rešpektovať. Na druhej strane nová rodina prináša nové citové väzby a upevňuje rodinu ako celok.“

